

[Arbejds- og socialministeren.]

interesserede myndigheder og organisationer m. v., forinden der udarbejdes forslag til en ny lov om apotekervæsenet. Da alle disse myndigheder m. v. endnu ikke har svaret, har det ikke været muligt for indenrigsministeriet at udarbejde forslag til en ny lov om apotekervæsenet før udløbet af den midlertidige afgiftslov, og man foreslår derfor denne forlænget endnu et år.

Da spørgsmålet om den fremtidige ordning af apotekerafgiften og tilskud fra apotekerfonden må ses i sammenhæng med apotekervæsenets forhold iøvrigt, og da de nugældende regler fortsat i det store og hele har virket tilfredsstillende, foreslås der ikke på nuværende tidspunkt gennemført ændringer i afgiftsreglerne.

Jeg tillader mig at anmode det høje folketing om hurtig og velvillig behandling af forslaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om udbyttebegrænsning m. v.

Lovforslaget går ud på, at lovens gyldighed forlænges med 1 år, således at bestemmelserne i lovens §§ 1—4 får anvendelse for alle regnskabsår, der udløber før den 1. januar 1954. Regeringen har meget nøje overvejet, om det ville være rigtigt at foreslå en sådan forlængelse; idet det er vor principielle indstilling, at en lovgivning af denne art ikke bør forlænges, hvis det kan siges, at den oprindelige begrundelse for den er bortfaldet. Vi er dog kommet til det resultat, at det vil være rigtigst at lade loven forblive i kraft endnu 1 år, men vi mener på den anden side, at dette år må betragtes som et afviklingsår, idet de erfaringer, der er indhøstet med hensyn til aktieselskabernes udbyttepolitik i den gældende lovs gyldighedstid, ikke synes at kunne motivere lovens fortsatte opretholdelse. Som et led i denne afvikling agter regeringen at anlægge en noget lempeligere dispensationspraksis end hidtil med hensyn til bestemmelsen i lovens § 5 om de særlige konjunkturfonds. Vi har således tænkt os at ville imødekomme ansøgninger om tilladelse til at overføre disse konjunkturfonds til de lovmæssige reservefonds, for såvidt disse ikke derved vil komme op over 25 pct. af aktiekapitalen. Vi har ligeledes tænkt os at tillade beløbenes anvendelse til

ekstraordinære tilskud til pensionskasser, der er knyttet til de pågældende virksomheder, såfremt selskaberne under hensyntagen til deres likviditet anser en sådan anvendelse for mulig — det må erindres, at der ved en sådan anvendelse ikke blot vil være tale om regnskabsmæssige posteringer, men om at trække disse beløb ud af selskaberne —, og vi har endelig ment også at burde tillade disse fonds anvendt til ekstraordinære afskrivninger på allerede anskaffede aktiver, der er bestemt til vedvarende brug for vedkommende selskab.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem fru Petra Petersen, for at hun kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): På min gruppes vegne skal jeg her i dag fremsætte forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervs-mæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel.

Lovforslaget om moderskabsydelse er ikke udarbejdet af den kommunistiske rigsdagsgruppe, men af befolkningskommissionen, der blev nedsat i 1935, d. v. s. repræsentanter for bl. a. de såkaldte gamle partier her i tinget. Blandt disse fandtes nuværende medlem af folketinget fru Nina Andersen, afdøde undervisningsminister Hartvig Frisch og daværende folketingsmedlem frk. Gerda Mundt. På det tidspunkt, da befolkningskommissionen blev nedsat, var der i befolkningen store diskussioner angående vor svangerskabslovgivning, bl. a. på grund af det faretruende fald, der var i vore børnefødsler. Det var da også kommissionens opgave at undersøge årsagerne til nedgangen i fødselshyppigheden. Følger man kurven over børnefødslerne fra 1921 til 1951, kommer man til den slutning, der er erkendt af befolkningskommissionen, og som også er erkendt i de fleste lande, at fødselshyppighed og nedgang i denne i høj grad er betinget af befolkningens økonomiske kår. Fra 1921, da fødselspromillen var 24, dalede børnefødslerne støt indtil 1931; fra 1931 til krigsåret 1940 svingede fødselspromillen mellem 18 og 18,5. Det viser os, at usikkerhed, arbejdsløshed, dalende kon-